Sovint em pregunto

ALBERT SOLER

Sovint em pregunto què habita dins del cap dels qui esperen els futbolistes quan surten d'entrenar-se per cridar «Cristiano, grande!» a la matrícula posterior d'un cotxe que marxa a tota velocitat. I arribo sempre a la mateixa conclusió: no hi habita res, hi ha el buit més esgarrifós. El mateix que hi tenen els gironins que aquests dies feien cua per fotografiar-se asseguts en un tron de mentida patrocinat per Movistar. No sé què faran després amb aquestes fotos, suposo que les col·locaran a la porta de casa amb la llegenda «Aquí viu un provincià», per advertir les visites.

Els gironins, al cap i a la fi, no fan més que seguir l'exemple dels seus representants públics. A HBO encara es pessiguen per comprovar si estan somiant o si realment van trobar una ciutat prou pagerola per no cobrar-los taxes de rodatge de Joc de trons, convidar de propina tot l'equip a sopar en un cinc estrelles i, per arrodonir-ho, fer-los publicitat gratuïta de la nova temporada de la sèrie, convertint l'ajuntament en paradís del cartró-pedra. A la que corri la veu, les productores que anaven al tercer món a la recerca de costos baixos de rodatge i de governants que de tan petits siguin servils, obriran oficina al mateix edifici consistorial. De franc, per descomptat, i estaran de mala sort si no els paguem per fer-nos el favor. Si de sèries es tracta, el que de debò mereixeria Girona és que s'hi rodés el remake de «Crónicas de un pueblo», només ens falta la boina encaixada fins les celles.

L'anterior alcalde, que és el que ho va pagar tot amb els nostres diners, ara té responsabilitats més importants, la més destacable anar posposant el viatge a Ítaca sense que es noti. Dissabte parlava de dracs ferotges que ens assetgen, expressió que va ser interpretada com una referència a sant Jordi, o al català, o a Catalunya o a la justícia que plana sobre l'ex-CDC. En realitat era propaganda de Joc de trons. La idea és dur a terme a Catalunya el que amb tant d'èxit va fer a Girona: convertir-la meitat en parc temàtic, meitat en plató. Sovint em pregunto què habita a dins del cap del nostre president i exalcalde.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/04/26/sovint-em-pregunto/779681.html?utm_source=rss